I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Svar på spørgsmål

De eskalerende spændinger mellem USA og Nordkorea

Spørgsmål:

Spændingerne tager til i styrke mellem USA og Nordkorea, samtidig med at USA gennemfører store militærøvelser i Sydkorea. Samtidig med eskaleringen i disse spændinger har USA sendt en stor gruppe krigsskibe til området, herunder et hangarskib. Samtidig advarer Nordkorea om en atomkrig: "*Nordkorea har advaret USA mod at foretage provokerende handlinger i området ved at sige, at 'Nordkorea er klar til at svare igen med atomangreb'*" (BBC d. 15.04.2017). Spørgsmålet er derfor: Hvad er realiteterne i denne eskalering? Og er der sandsynlighed for en atomkrig mellem de to lande? Hvad er Kinas position, når spændingerne finder sted ved dets grænser, særligt når Nordkorea regnes for at følge Kina?

Svar:

Det er korrekt, at spændingerne mellem Nordkorea og USA er stærkt eskalerende, efter at Trump er kommet til magten. Nordkoreas missilafprøvninger er blevet en anledning til amerikanske trusler mod Nordkorea. Det er blevet tydeligt, at eskaleringen mellem de to lande har taget en ny skærpet drejning, efter at Trump-administrationen er kommet til magten i USA. Det virker som om, denne administration har tilintetgørelsen af den såkaldte nordkoreanske "trussel" mod sine interesser, og sine allierede i Asien, som sin højeste prioritet. Tegnene på dette er blandt andet:

1. Spørgsmålet om Nordkorea er, i den amerikanske strategi, ikke kun et spørgsmål om en fjendtlig militær styrke, som har sit socialistiske system og ikke indordner sig den amerikanske verdensorden. Nordkoreas lille størrelse og begrænsede styrke gør, at USA ikke placerer denne som sin højeste prioritet, af ovennævnte grund, men derimod ud fra, at Nordkorea er en del af en helhed kaldet Kina. Dette skyldes, at USA ser med alvor på Kinas tiltagende position og undersøger alle muligheder for at inddæmme Kinas styrke. Blandt disse muligheder er at skabe spændinger på Kinas grænser, herunder grænsen til Nordkorea.

   Dette indikeres af, at USA under Obama var meget aktiv i at opbygge alliancer rundt om Kina. USA's forbindelser til henholdsvis Indien, Japan, Vietnam, Filippinerne samt Sydkorea blev styrket på en bemærkelsesværdig måde. Formålet med USA's styrkelse af forholdene til disse lande var at skabe en ring rundt om Kina, som vil sætte en stopper for Kinas fremadstormende politik med investeringer i Det Sydkinesiske Hav og styrkelse af de kinesiske handelsveje til verden. Derfor er USA's eskalering i forhold til Nordkorea endnu en spænding, som USA skaber rundt om Kina, på lige fod med den indisk-kinesiske grænsekonflikt og konflikten om øerne mellem Kina på den ene side og henholdsvis Japan, Filippinerne, Vietnam og Malaysia på den anden side. På grund af Kina har USA også lempet på mange militære restriktioner mod Japan, således at denne kan stå imod Kina.

Når USA sætter den nordkoreanske "trussel" som sin højeste prioritet, er det fordi dette er en del af strategien mod Kina. Det amerikanske pres mod Nordkorea er dog ikke noget nyt, selvom det på nuværende tidspunkt har taget en eskalerende drejning. Denne amerikanske strategi mod Nordkorea startede med pressende forhandlinger, som resulterede i Pyongyangs stop af sit atomprogram i 1994. Sekspartsforhandlingerne resulterede ligeledes i lukning af Yongbyon atomkraftværket i 2008; og i 2012 resulterede forhandlingerne i Nordkoreas suspendering af sit atomprogram og tilladelse til, at atominspektører kunne indtræde i landet. Men hver gang genaktiverede Nordkorea sit atomprogram, fordi USA enten ikke levede op til sine forpligtelser om at levere letvandsreaktorer til Nordkorea som alternativ, eller at forsyne det med brændstof, eller fornærmede Nordkorea gennem den hjælp, der blev givet til landet. USA er derfor den, som hver gang har skubbet Pyongyang tilbage til spændinger i forholdet til USA. Derefter adopterede USA en ny fremgangsmåde i 2012, som har betydet, at USA har flyttet 60% af sin flådestyrke til Fjernøsten. Formålet med dette skridt var ikke det lille Nordkorea, men derimod inddæmning af den kinesiske styrke, og den nuværende eskalering i forhold til Nordkorea er ikke andet end en fuldførelse af denne inddæmning.

2. Den amerikanske udenrigsminister Tillerson har offentliggjort, at politikken med den strategiske tålmodighed over for Nordkorea er fortid: Tillerson sagde følgende under en pressekonference med sin sydkoreanske kollega, Yun Byung-se, i Seoul: "*Lad mig være tydelig: Politikken med den strategiske tålmodighed over for Nordkorea er slut. Vi er i gang med at se på nye sikkerhedsmæssige og diplomatiske tiltag. Alle muligheder er på bordet...* " (Reuters d. 17.03.2017).

Denne nye linje styrkes af, at USA har fået en vis tryghed angående Syrien, efter at Tyrkiet har bevist sin evne til at tvinge oprørerne til at overgive Aleppo, hvilket betyder, at faren fra den syriske revolution er blevet mindre - ifølge USA's mening. Dette har gjort det muligt for USA at flytte sit fokus til Nordkorea, og derfor er den nordkoreanske sag blevet til sag nr. 1 på præsident Trumps bord, hvorimod den syriske sag pressede prioritetsrækken under Obama-administrationen, hvor USA endnu ikke var færdig med sine planer for Kinas nærområde, og derfor var i gang med at studere sine muligheder og klargøre sine alliancer.

Således er eskaleringspolitikken mod Nordkorea blevet den altoverdøvende sang i Washington. USA's erklæring om afslutningen på politikken med den strategiske tålmodighed antyder sandsynligheden for, at USA hælder til en militær løsning over for Nordkorea. På basis af dette har vi set meget provokerende tiltag og udtalelser som reaktion på Nordkoreas militære øvelser:

a- Den amerikanske udenrigsministers trussel om brug af atomvåben mod Nordkorea: "*Den amerikanske udenrigsminister, Rex Tillerson, truede Nordkorea med at bruge "atomafskrækkelse" for at forsvare Sydkorea og Japan, i den mest voldsomme reaktion mod Pyongyangs seneste missilprøvesprængning. Tillerson udsendte en fælles erklæring med sine sydkoreanske og japanske kolleger, hvori han understreger, at USA er "fast besluttet" på at forsvare Tokyo og Seoul, selv med 'atomafskrækkelse'.*" (Sputnik d. 17.02.2017)

b- USA's trussel om at forsyne Sydkorea og Japan med atomvåben: "*Den amerikanske udenrigsminister, Rex Tillerson, erklærede tidligere i dag, at han ikke udelukker en løsning, som kan resultere i Sydkoreas og Japans besiddelse af atomvåben. Ministeren forklarede ikke, hvorvidt disse våben i så fald skal være amerikanske våben, der opsættes i området, eller om de vil være våben, som ejes af Sydkorea og Japan...* " (Sputnik d. 18.03.2017)

c- Med et provokerende sprog påmindede Trump Nordkorea om de mange slags amerikanske våben, som USA kan angribe Nordkorea med: "*Den amerikanske præsident sagde også, at han i går havde en telefonsamtale med den kinesiske præsident Xi Jinping, som varede en time, hvor han bad den kinesiske præsident meddele Nordkoreas leder, Kim Jong Un, at ikke alene har USA hangarskibe men også atomubåde. Han tilføjede i en hård tone: "Vi kan ikke tillade Nordkorea at eje atomvåben. De har foreløbig ikke midler til at transportere atomvåben, men det får de..."* (Russia Today d. 14.03.2017, citeret fra det amerikanske "Wall Street Journal")

d- Grundet eskaleringen i forholdet mellem USA og Nordkorea, efter Pyongyangs erklæring om gennemførelse af en ny missilprøvesprængning, og frygten for et forestående sjette nordkoreansk atomforsøg, har USA sendt en stor militær styrke bestående af Destroyere og hangarskibe til Nordkoreas nærområde: "*En talsmand for den amerikanske militærkommando i Stillehavet har bekræftet, at hangarskibet Carl Vinten med dens tilhørende luftstyrke, to Destroyere, der kan affyre missiler, samt en Cruiser, der kan affyre missiler, er på vej til den koreanske halvø, efter at det var planen, at de skulle lægge til kaj i Australien, og at de er blevet stillet til rådighed som "en præventiv manøvre". Talsmanden tilføjer, at den hovedsagelige trussel i området kommer fra Nordkorea pga. dennes atomprogram...* " (France 24 d. 09.04.2017)
Den amerikanske vicepræsident, Mike Pence, bekræftede dette, lørdag d. 22.04.2017, da han udtalte til journalisterne i Sydney: "*Hangarskibet vil være i det japanske farvand i løbet af få dage, og før slutningen af denne måned, sammen med to Destroyere og en missilaffyrende Cruiser*. " Han tilføjede: "*Det nordkoreanske regime skal ikke tage fejl… USA har tilstrækkeligt med ressourcer, mandskab og tilstedeværelse i denne del af verden til at sikre USA beskyttelsen af vores interesser, sikkerheden omkring disse interesser og vores allieredes sikkerhed*. " Pence lovede ”en ødelæggende og effektiv” reaktion mod ethvert eventuelt angreb, som Nordkorea igangsætter, og understregede, at dette land udgør ”den største trussel mod fred og sikkerhed i Asien og Stillehavet. " (AFP d. 22.04.2017)

e- De store militærøvelser, som den amerikanske hær foretager i Sydkorea: "*Militære styrker fra henholdsvis Sydkorea og USA er onsdag gået i gang med vidtrækkende militærøvelser. Disse øvelser afvikles hvert år for at afprøve de to landes forsvarsevne mod eventuelle nordkoreanske trusler... Disse øvelser kommer i en atmosfære af eskalerende spænding efter et nordkoreansk forsøg med et ballistisk missil d. 12. februar...* " (Reuters d. 01.03.2017). Det er i denne forbindelse vigtigt at nævne, at den amerikanske hær har store militærbaser i Sydkorea, hvor der er udstationeret 28.500 amerikanske soldater. Disse soldater er en del af et militært program i Det Kinesiske Hav og på Stillehavsøerne, som tæller mere end en kvart million soldater, foruden en flådestyrke, som sejler i havene.

3. Således taler Trump i en truende tone, som om at krigen er nært forestående. Men der er visse indikationer, som viser at USA ikke ønsker krig på nuværende tidspunkt:

a- USA truede, lovede og viste, at de var klar til en hård reaktion mod ethvert nyt militærforsøg i Nordkorea, hvorefter Nordkorea svarede med en stor militær opvisning d. 15.04.2017. Pyongyangs officielle tv viste ligeledes Nordkoreas evne til at affyre ballistiske missiler fra ubåde, samt at nogle af Nordkoreas missiler kan krydse kontinenter, hvilket betyder, at de kan nå amerikansk landjord. Denne nordkoreanske militære styrke har sat USA i en indviklet situation. USA vil nemlig gerne planlægge en krig, hvor de ikke selv lider nogen nævneværdig skade, og hvor krigen ikke når til deres

egen landjord; men efter at Nordkorea har vist sin reelle styrke, er USA sat i en meget svær situation i forhold til sin egen troværdighed.
Pyongyang nøjedes ikke med den nævnte militære opvisning og tv-udsendelsen, men fokuserede yderligere på sin evne til at transportere ballistiske missiler og affyre dem fra sine ubåde, og gennemførte endda i den forbindelse et missilaffyringsforsøg d. 16.04.2017, med hvad der ser ud til at være et missil, der kan krydse kontinenter. Selvom forsøget endte i fiasko, har det forøget Nordkoreas udfordring af USA, hvilket til gengæld har vist, at de amerikanske trusler mod Nordkorea ikke var på deres plads, og at USA ikke, på nuværende tidspunkt, er klar til at gøre alvor af sine trusler, hvilket vil sige, at USA endnu ikke er klar til krig...

b- Missilforsvarssystemet THAAD er endnu ikke blevet opsat i Sydkorea. Man er stadig kun i forberedelsesfasen, selvom der næsten er gået et år, siden aftalen blev indgået: "*Susan Thornton, den amerikanske udenrigsministers øverste embedsmand for Østasien og Stillehavet, har understreget, at missilforsvarssystemet THAAD bliver opsat i Sydkorea i henhold til den lagte plan. Det amerikanske missilforsvarssystem var planlagt til opsætning i juni eller juli måned i år, men USA og Sydkorea har tilsyneladende besluttet at fremskynde processen efter de nordkoreanske missilforsøg. Aftalen om opsætning af THAAD missilsystemer i Sydkorea blev indgået i juli 2016... Planerne om at opsætte THAAD missiler på den koreanske halvø vækker bekymring hos Rusland og Kina, mens Japan ser opsætningen som noget, der kan styrke regionens sikkerhed...*" (Sputnik d. 17.04.2017)

c- Det er usandsynligt, at USA går i krig mod Nordkorea, før der er gået de 100 dage, som er aftalt med den kinesiske præsident for at indgå en stor handelsaftale, som generelt reviderer alle handelsforhold mellem USA og Kina. USA vil nemlig gerne udvise en vis blødhed i handelsforholdet med Kina, stik imod Trumps valgløfter om at beskatte kinesiske varer med 45%. USA forsøger at lokke Kina og skubbe denne til at lægge et stort pres på Pyongyang, som vil være en anledning til, at Kina giver slip på Nordkorea og efterlader denne alene over for USA og deres allierede. På denne måde vil USA opnå to formål:

1) Hvis denne plan lykkes, vil USA have degraderet Kinas position ved at vise, at Kina giver slip på sine allierede. Degraderingen af Kinas position kom ligeledes til udtryk, da Trumps instrukser om at tillade missilangrebet mod Syrien d. 07.04.2017 blev sat til det tidspunkt, hvor Trump og den kinesiske præsident, Xi Jinping, spiste aftensmad i Florida, hvilket nogle har opfattet som en fornærmelse af Kina. Alarabiya.net skrev følgende d. 08.04.2017: "*Hjemmesiden citerede den pensionerede general, Jack Keane, tidligere vice-øverstbefalende i den amerikanske hær, for, ifølge Fox News, at sige, som kommentar til Trumps opførsel: 'Han gør hvad han siger... Han sender et budskab til kineserne'*". Der er her tale om en henvisning til iværksættelsen af en krig mod Nordkorea, og at Kina skal lægge pres på Nordkorea og give slip på denne… Og at hvis dette sker, vil det være muligt at opnå lempelige vilkår i handelsaftalen med USA.

2) USA vil gerne fremhæve Kina som et kort mod Nordkorea ved gentagne udtalelser om USA's og Kinas enighed om den farlige situation i Nordkorea. Formålet med dette er at fremskynde det amerikansk-russiske samarbejde, ved at gøre Nordkorea til en arena for rivaliseren mellem Rusland og Kina! Disse gentagne udtalelser har været opsigtsvækkende: Den amerikanske vicepræsident, Mike Pence, sagde til en fælles pressekonference med den australske premierminister, Malcolm Turnbull: "*Vi er begejstrede for de skridt, Kina har taget indtil videre*."

Trump roste i sidste uge de kinesiske bestræbelser på at sætte bånd på de nordkoreanske trusselsudfald, efter at nordkoreanske medier har advaret USA om et voldsomt præventivt angreb. (Avisen Al Hayat - Reuters Sydney d. 22.04.2017)

d- USA ønsker, at konfrontationen med Nordkorea skal være fra et stærkt udgangspunkt, som kan knække Pyongyang. Denne stærke position er at få Rusland på USA's side rent militært mod Pyongyang, eller muligvis få Rusland til at være spydspidsen mod Nordkorea, ligesom i Syrien, da dette vil forvirre mange af Nordkoreas beregninger, som anser Rusland for at være en modpol til USA. Denne Kissingers nygamle plan, som de amerikanske sanktioner mod Rusland baserede sig på under Obama-administrationen, har USA været forsinket med at gennemføre pga. Trumps fristende løfter til Rusland.
Den vigtigste sag under den amerikanske udenrigsminister Tillersons besøg i Moskva d. 11.04.2017 var alliancen mod Nordkorea, hvilket russiske kilder har bekræftet over for Russia Today efterfølgende: Russia Today citerer d. 16.04.2017 den russiske avis "Kommersant" for følgende: "*Ifølge resultaterne af samtalerne i Moskva, kan drøftelsen af det koreanske problem anses som en succes for USA, og ifølge avisens kilder var denne sag blandt prioriteterne for Tillersons besøg i Moskva*". Hvis den koreanske krig bryder ud før indgåelsen af den amerikansk-russiske aftale, risikerer USA at lide store tab. USA ønsker ligeledes at påvirke Kina med den eskalerende trussel for at få denne til at gå ind mod Nordkorea, af frygt for en atomkrig i området.

4. Grundet det ovennævnte er USA ikke klar til krig mod Nordkorea på nuværende tidspunkt, og har heller ikke andre alternative løsninger. USA venter derfor på, at Kina skal lægge pres på Nordkorea, og forsøger at fremskynde dette pres ved at komme med en strøm af udtalelser om, at USA er klar til at løse problemet alene, det vil sige uden Kina, som om USA truer Kina til at makke ret og indgå i at lægge pres på Pyonyang for at få Nordkorea til at nedruste deres atomvåben.
USA venter ligeledes på at indgå en aftale med Rusland for at vikle Rusland ind i at løse det koreanske dilemma. I lyset af disse mangelfulde forudsætninger er USA begyndt at nedtone sine trusler, selvom Nordkorea ikke har skrottet sine missil- og atomforsøg, og selvom Nordkorea stadig truer med en total krig, der vil ramme den amerikanske landjord, og ikke udviser frygt for en atomkrig… Nedtoningen af det amerikanske sprogbrug fremgår af de seneste udtalelser: "*Associated Press citerede en amerikansk militær kilde, der ønskede at være anonym, for, at Washington på nuværende tidspunkt ikke har nogen reel hensigt om at angribe Nordkorea, selv hvis denne fortsætter med sine atom- og missilforsøg. Kilden tilføjer, at Washingtons planer ikke vil ændre sig, medmindre Pyongyang angriber Sydkorea, Japan eller USA, samt at den amerikanske ledelse, som arbejder med denne sag, har konsensus om at udvise rettidig omhu og undgå eskalering...*" (Russia Today d. 15.04.2017).

USA arbejder altså på at lette de spændinger, som de selv har skabt med deres dumdristighed: Den amerikanske udenrigsministers delegerede ansvarlige for Østasien og Stillehavet, Susan Thornton, erklærede, at USA ikke går efter en konfrontation eller et regimeskifte i Nordkorea. Thornton sagde til et pressemøde: "*USA har meldt klart ud, at vi vil have løst dette problem med Nordkorea gennem atomnedrustning på fredelig vis på den koreanske halvø. Vi fokuserer helt sikkert ikke på en konfrontation eller et regimeskifte*." (Russia Today d. 17.04.2017). Den amerikanske vicepræsident, Mike Pence, har ligeledes udtalt: "*Der er stadig en mulighed for atomnedrustning på den koreanske halvø på fredelig vis, takket være USA's nye engagement med Beijing, til trods for tiltagende frygt for Nordkoreas gennemførelse af et nyt forestående atomforsøg*. *"* Pence tilføjede: *"Vi ser med rette, at hvis Kina og de allierede lande i regionen lægger dette pres, så er der en chance for at opnå det historiske mål at gøre*

den koreanske halvø atomvåbenfri gennem fredelige midler..." (Avisen Al Hayat - Reuters Sydney d. 22.04.2017)

5. Dette er realiteterne i situationen og spændingerne på den koreanske halvø, som er et resultat af den amerikanske planlægning og dumdristighed, dens parter og dens generelle linje. Men til trods for ovennævnte kan situationen bryde i flammer hvert øjeblik. Truslen om krig og en reel påbegyndelse af denne lader vente på sig, indtil forudsætningerne er fuldkommengjorte, særligt forudsætningen om den ventede aftale mellem USA og Rusland. Hvis disse to lande når frem til en aftale om Nordkorea, så vil sandsynligheden for eskalering blive øget. Men hvis denne aftale bliver forsinket eller slet ikke bliver indgået, så vil situationen på den koreanske halvø fortsætte med at ligge på et mellemniveau af spænding, med det formål at fastholde presset på Pyongyang for at få Nordkorea til at nedruste sine atomvåben.
Men hvis USA udviser dumdristighed i sin omgang med Nordkorea, så vil USA vikle sig ind i et frygteligt problem. I denne forbindelse skal det nævnes, at denne nuværende amerikanske administration ikke besidder tilstrækkelig statsmandskunst til at fuldføre solide strategier: Den tidligere amerikanske forsvarsminister, Leon Panetta, advarede mod, at Washington vover sig ud i et præventivt angreb mod Nordkorea med henvisning til, at ethvert skridt i denne retning vil optænde en atomkrig, som vil udslette millioner af menneskeliv samt "*at dette er grunden, som har holdt de tidligere amerikanske præsidenter fra at trykke på aftrækkeren og angribe Nordkorea.* " Han tilføjede: "*Den amerikanske administration skal vælge sit sprog med omhu, undgå eskalering, være forsigtig og ikke tage forhastede beslutninger*", og han understregede "*nødvendigheden af at afvente, hvad Kina kan formå i retning af at berolige situationen. Især fordi Washington har givet Kina en chance for at blande sig, i håb om at denne kan påvirke...*" (Russia Today d. 15.04.2017)

6. Hvad angår den kinesiske positions virkelighed: Kina er udmærket klar over, at det indirekte mål med USA's optænding af spændinger, udover eventuel krig mod Nordkorea, er Kina selv. Kina gør derfor sit yderste for at afværge, at spændingen går i flammer. Derfor kalder Kina til en fredelig løsning på konflikten, afviser militære løsninger og erklærer sin åbenlyse modstand mod militarisering af den koreanske halvø. Dette gør Kina blandt andet ved sin resolutte afvisning af opsætningen af det amerikanske missilforsvarssystem "THAAD" i Sydkorea: "*Det kinesiske udenrigsministerium udtrykte Beijings modstand mod opsætningen af missilforsvarssystemet THAAD og opfordrede samtidig Nordkorea og nabolandene til at undgå provokerende handlinger*..." (Aljazeera.net d. 17.04.2017).

Men Kina forbereder sig samtidig på det værste, gør på sin side klar til krig og advarer imod det. Den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, udtalte: "*Hvis krigen bryder ud, vil der ikke være nogen vinder.* " (BBC d. 15.04.2017). Og angående Kinas militære krigsforberedelse nævnte Russia Today d. 14.04.2017 følgende: "*Det amerikanske United Press International løftede sløret for, at de kinesiske væbnede styrker har modtaget direkte ordrer fra hærens øverste kommandocentral om at være i højeste alarmberedskab i fem militære regioner. Bureauet rapporterer endvidere fra Center for Menneskerettigheder og Demokrati - en NGO baseret i Hong Kong - at artilleribataljonerne i de militære regioner i Chandong, Zhejiang og Yunnan har fået ordrer om at mobilisere sig og placere sig på grænselinjen til Nordkorea. Ifølge centret har 25 tusinde soldater fra armé 47, som er udstationeret i det vestlige Kina, fået ordrer om at rykke sig med deres maskineri til lange afstande i retning af en militærbase, som ligger nær den nordkoreanske grænse. Samtidig rapporterer et japansk nyhedsbureau, at grunden til mobiliseringen af kinesiske styrker mod de nordkoreanske grænser er Beijings bekymring for et muligt amerikansk*

præventivt angreb mod Pyongyang, som en gentagelse af scenariet fra det amerikanske missilangreb mod Shayrat luftbasen i Syrien."

Dette er, hvad vi anser for det højst sandsynlige, ud fra en analyse af de aktuelle realiteter i sagen, i det mindste inden for den nære fremtid. Når vi siger inden for den nære fremtid, så er det fordi verden er styret af rovdyr i menneskeskikkelser, som ikke tillægger udgydelse af menneskeligt blod nogen alvor... Hvis deres blodige interesser kræver det, vil de udgyde floder af menneskers blod med deres atomvåben og andre våben, ligesom de har gjort og fortsat gør det andre steder i verden.

Verden vil ikke føle tryghed og sikkerhed før kapitalismen og andre menneskeskabte systemer er blevet afskaffet, så de ikke længere styrer verden. Således for at sandhedens og retfærdighedens system, det retsindige kalifat, systemet fra Alverdens Herre (swt), bliver det dominerende system i verden, så det spreder godhed, det gode liv og trygheden. Skaberen er nemlig Den som ved, hvad der er godt for Hans skabninger:

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Har ikke Den, der har skabt, mest viden? Når Han er Den Indsigtsfulde, Den Alvidende. [Al-Mulk: 14]

26. Rajab 1438 H.
23. april 2017